

Sygn. akt IV U 338/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 czerwca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Mariusz Musiał

Protokolant: stażysta Monika Barwacz

po rozpoznaniu w dniu 26 czerwca 2014 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania G. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 5 lutego 2014 roku nr (...)

w sprawie G. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o przeliczenie emerytury

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 338/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 26 czerwca 2014 r.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. decyzją z dnia 05.02.2014 r. odmówił G. K. przeliczenia emerytury na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Jak wynika z uzasadnienia decyzji przeliczenie w zw. z wejściem w życie z dniem 01.10.2013 r. przepisów ustawy z dnia 21 czerwca 2013 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2013 r. poz. 960) nie powoduje zmiany wartości kapitału początkowego oraz nie powoduje zmiany wysokości emerytury.

G. K. w odwołaniu od tej decyzji domagała się jej zmiany i przeliczenia wysokości emerytury. Zaskarżona decyzja w jej odczuciu jest niejasna i nie pozwala na rzetelną ocenę wpływu nowelizacji na jej sytuację prawną.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

G. K. urodzona w dniu (...) r. do dnia 16.09.2004 r. była zatrudniona w Urzędzie Gminy w G.. W okresie od 17.09.2004 r. do 11.09.2005 r. pobierała świadczenie rehabilitacyjne, a od dnia 12.09.2005 r. pobierała rentę.

/okoliczności bezsporne/

Odwołująca udokumentowała zarobki z okresów: od 09.02.1970 r. do 13.01.1975 r., od 13.01.1975 r. do 31.12.1998 r. i od 01.01.1999 r. do 31.12.2003 r.

Dowód: zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu –k. 18-27 ar czIII,

zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu –k. 4 ar czIV,

Po ukończeniu 55 roku życia odwołująca od dnia 07.06.2006 r. pobierała emeryturę na podstawie art. 46 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto dotychczasową podstawę wymiaru renty tj. przeciętną podstawę wymiaru wynagrodzenia z 10 kolejnych lat kalendarzowych od 1994 do 2003. Wskaźnik podstawy wymiaru wyniósł 105,04%. Emerytura wyniosła 1387,00 zł.

Dowód: wniosek odwołującej z dnia 26.06.2006 r. –k. 1-4 ar czV,

decyzja ZUS z dnia 13.07.2011 r. –k. 15-18 ar czV,

Decyzją z dnia 08.08.2011 r. organ rentowy przyznał odwołującej emeryturę na podstawie art. 24 w związku z ukończeniem 60 roku życia. Wysokość emerytury okazała się niższa od dotychczas pobieranej wcześniejszej emerytury i organ rentowy nadal wypłaca wcześniejszą emeryturę. Do ustalenia wysokości emerytury obliczonej wg. nowych zasad organ rentowy decyzją z dnia 30.04.2003 r. ustalił kapitał początkowy na dzień 01.01.1999 r. w wysokości 148068,14 zł. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych tj. od stycznia 1989 r. do 31.12.1998 r., a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 91,01%. Do obliczenia wysokości kapitału początkowego uwzględniono odwołującej 28 lat, 8 miesięcy i 10 dni okresów składkowych tj. 344 miesiące i 2 miesiące i 13 dni okresów nieskładkowych tj. 2 miesiące.

Dowód: wniosek odwołującej z dnia 08.06.2011 r. –k. 1 ar czVI,

decyzja ZUS z dnia 30.04.2003 r. –k. 13 -15 ar czIII,

decyzja ZUS z dnia 20.06.2011 r. –k. 5 ar czVI,

decyzja ZUS z dnia 08.08.2011 r. –k. 10-11 ar czVI,

W dniu 27.09.2011 r. odwołująca wystąpiła z wnioskiem o ponowne ustalenie wysokości kapitału początkowego. Decyzją z dnia 09.12.2011 r. organ rentowy odmówił G. K. ponownego ustalenia kapitału początkowego w zw. ze zmianą przepisów wprowadzonych ustawą z dnia 28 lipca 2011 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. Nr 187 poz. 1112), ponieważ do ustalenia jego wysokości przyjęto najkorzystniejszy wariant ustalenia podstawy wymiaru, a współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do 31.12.1998 r. wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wynosi 100% i zgodnie z art. 174 ust. 12 pkt. 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS nie może być wyższy niż 100%.

Dowód: wniosek odwołującej z dnia 27.09.2011 r. –k. 13 ar czIV,

decyzja ZUS z dnia 09.12.2011 r. –k. 14 ar czIV,

W dniu 03.02.2014 r. odwołująca wystąpiła z wnioskiem o przeliczenie emerytury i kapitału początkowego zgodnie z nowelizacją ustawy od dnia 01.10.2013 r.

Decyzją z dnia 05.02.2014 r. organ rentowy odmówił ponownego ustalenia kapitału początkowego w zw. ze zmianą przepisów wprowadzonych ustawą z dnia 21 czerwca 2013 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2013 r. poz. 960), ponieważ nie powoduje ona zmiany wartości kapitału początkowego gdyż wskaźnik wysokości

podstawy wymiaru kapitału początkowego został ustalony z pełnych lat kalendarzowych, w których przebywała odwołująca w ubezpieczeniu.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. decyzją z dnia 05.02.2014 r. odmówił G. K. przeliczenia emerytury na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Jak wynika z uzasadnienia decyzji przeliczenie w zw. z wejściem w życie z dniem 01.10.2013 r. przepisów ustawy z dnia 21 czerwca 2013 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2013 r. poz. 960) nie powoduje zmiany wartości kapitału początkowego oraz nie powoduje zmiany wysokości emerytury.

Dowód: decyzja ZUS z dnia 05.02.2014 r. –k. 10-11 ar czVI,

wniosek odwołującej z dnia 03.02.2014 r. –k. 13 ar czVI,

decyzja ZUS z dnia 05.02.2014 r. –k. 14 ar czVI.

Powyższe okoliczności Sąd ustalił w oparciu o dokumenty urzędowe, stanowiące stosownie do art. 244 § 1 kpc. dowód tego co zostało w nich urzędowo zaświadczone, dokumenty te nie były nadto w żaden sposób kwestionowane przez strony dlatego też zostały w całości uznane przez Sąd za wiarygodne i prawdziwe.

Sąd rozważył, co następuje:

Odwołanie G. K. od zaskarżonej decyzji organu rentowego z dnia 05.02.2014 r. o odmowie przeliczenia wysokości emerytury nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 174 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118 z późn. zm.) kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12.

2. Przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6;

2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5;

3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-3 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu od dnia 1 stycznia 1980 r. do dnia 31 grudnia 1998 r. (art. 174 ust. 3 powołanej ustawy w brzmieniu obowiązującym do dnia 22.09.2011 r.).

Odwołującej w decyzji z dnia 30.04.2003 r. organ rentowy ustalił kapitał początkowy na dzień 01.01.1999 r. w wysokości 148068,14 zł. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych tj. od stycznia 1989 r. do 31.12.1998 r., a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 91,01%. Do obliczenia wysokości kapitału początkowego uwzględniono odwołującej 28 lat, 8 miesięcy i 10 dni okresów składkowych tj. 344 miesiące i 2 miesiące i 13 dni okresów nieskładkowych tj. 2 miesiące.

Kapitał początkowy stanowi równowartość kwoty obliczonej wg zasad określonych w art. 174 powołanej ustawy pomnożonej przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone zgodnie z art. 26 ust. 3 dla osób w wieku 62 lata.

Zgodnie z Komunikatem Prezesa GUS z dnia 25 marca 1999 r. w sprawie tablicy średniego dalszego trwania życia kobiet i mężczyzn (MP Nr 12, poz. 173) średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osób w wieku 62 lata – wynosi 209 miesięcy.

Z dniem 23.09.2013 r. weszła w życie nowelizacja ustawy o emeryturach i rentach z FUS w zakresie dotyczącym kapitału początkowego na podstawie ustawy z dnia 28 lipca 2011 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. Nr 187 poz. 1112). Nowe brzmienie otrzymał art. 174 ust. 3, dodano ust. 3b oraz ust. 9a.

Po tej nowelizacji art. 174 ust. 3 otrzymał brzmienie: podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed dniem 1 stycznia 1999 r. po ustępie 3a dodano ustęp 3b., zgodnie z którym jeżeli okres wskazany do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego obejmuje rok kalendarzowy, w którym ubezpieczony po raz pierwszy przystąpił do ubezpieczenia społecznego na podstawie przepisów prawa polskiego i dlatego pozostawał w ubezpieczeniu jedynie przez część miesiący tego roku, do obliczenia stosunku sumy kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w art. 15 ust. 3, w okresie tego roku do przeciętnego wynagrodzenia przyjmuje się sumie kwot przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za ten rok kalendarzowy odpowiednią do liczby miesięcy pozostawania w ubezpieczeniu. Nowododany ustęp 9a brzmi następująco: staż ubezpieczeniowy i wymagany staż, o którym mowa w ust. 8 określa się w dniach, jeżeli jest to dla ubezpieczonego korzystniejsze.

W związku z nowelizacją odwołująca wystąpiła z wnioskiem o ponowne ustalenie wysokości kapitału początkowego. Organ rentowy decyzją z dnia 09.12.2011 r. odmówił G. K. ponownego ustalenia kapitału początkowego w zw. ze zmianą przepisów wprowadzonych ustawą z dnia 28 lipca 2011 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. Nr 187 poz. 1112), ponieważ do ustalenia jego wysokości przyjęto najkorzystniejszy wariant ustalenia podstawy wymiaru, a współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do 31.12.1998 r. wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wynosi 100% i zgodnie z art. 174 ust. 12 pkt. 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS nie może być wyższy niż 100%.

Obecnie odwołująca wniosła o ponowne przeliczenie kapitału początkowego i przeliczenie emerytury zgodnie z nowelizacją ustawy od dnia 01.10.2013 r.

Artykuł 174 ust. 3b otrzymał nowe brzmienie nadane ustawą z dnia 21 czerwca 2013 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2013 r. poz. 960). Stosownie do treści obowiązującej od dnia 01.10.2013 r. jeżeli okres wskazany do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego obejmuje rok kalendarzowy, w którym ubezpieczony pozostawał w ubezpieczeniu społecznym na podstawie przepisów prawa polskiego jedynie przez część miesiący tego roku, do obliczenia stosunku sumy kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w art. 15 ust. 3, w okresie tego roku do przeciętnego wynagrodzenia, przyjmuje się sumę kwot przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za ten rok kalendarzowy odpowiednią do liczby miesięcy pozostawania w ubezpieczeniu.

Odwołująca do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego ma przyjęte zarobki z pełnych lat kalendarzowych z okresu od 01.01.1989 r. do 31.12.1998 r., zatem w jej przypadku nie ma zastosowania wskazana nowelizacja ustawy. Dlatego też słusznie organ rentowy decyzją z dnia 05.02.2014 r. odmówił G. K. ponownego ustalenia kapitału początkowego w zw. ze zmianą przepisów wprowadzonych ustawą z dnia 21 czerwca 2013 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2013 r. poz. 960). W konsekwencji słusznie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. decyzją z dnia 05.02.2014 r. odmówił G. K. przeliczenia emerytury na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ponieważ nie ma podstaw do ponownego ustalenia wysokości kapitału początkowego i nie ma tym samym podstaw do zmiany wysokości emerytury.

Wobec powyższych okoliczności, na mocy powołanych wyżej przepisów prawa materialnego i art. 477¹⁴§ 1 kpc, należało orzec jak w sentencji i oddalić odwołanie G. K..